

تراژیدیاو خه یالی زمان

نیهاد جامی

(1)

تراژیدیاو خه یالی زمان، ته زمونی وینا کرده وه و خولقاندنه، تینکشکاندنې ره مزه کانی نیو ژیان و خولقاندنه وهی ئاماژه زمانه وانیه کانه. ته وهش له ناو ده قدا ناچارمان ده کات به شداری له پرۆسه ی تینکشکاندنې تراژیدیا بکه یین و به شداریین له ناو خولقاندنه وهی پانمایی زمان. له ههر شویتیک پرسیاره کامان وهستا ده بی گومان له خویندنه وه بکه یین، به وهی ئاسوی روانیمان توانای بینینی ئاماژه کانیان نیه، ته و کاته ی روه ندیک له تم ده که ویتته سهر روانین پیویسته گومان له و دیده بکه یین و ههر گومانیش دواتر ده مانباته وه سهر پرسیار، پرسیار له که شفرکدنې ماناکان و دۆزینه وهی مانا له ناو خه یالی زماندا یه کیکه له ته گرانه ی له ناو ته زمونی شیرکۆ بیکه سدا ده بی ناگایی خویندر به شداری له ناو ناگایی شاعیردا بکات.

ئاماده نه بوونی ههر یه که له ناگاییه کان ته و له ناو گوتاری مانه وهی مانا له ناو خه یالی زماندا ده میینه وه، توانای ته وه مان نابیت درک به و مانا جیاوازانسه بکه یین که له ته زمونی شاعیری ته و شاعیره ماندا بوونی هه یه.

لیزه ده بوته وهی بتوانین له سهر خه یالی زمان له ته زمونه شاعیره نزیک بکه وینه وه سهر تا هه ول ده ده یین له بوونی چه مکی تراژیدیا له ناو زمان و خولقاندنه وهی خاچ وه ئاماژه یه که بۆ ژیان و مهرگ له به رامبه ر ئاماژه ی مار له ته زمونی (خاچ و مار و رۆژمییری شاعیری) نزیک بکه وینه وه دواتر دینه سهر ناستیکی تری سیمیلوژی له ته زمونه ته ویش که چون فره ناستی ده نگ توانای نووسینه وهی تراژیدیا ی هه یه له (گۆرستانی چراکان) دا، دواتریش وینا کردنې ته و ته زمونه له و پوه سهر ده که یین که خه یالی زمان چون عومهری خاوه وه که ره مزیک له ناو ژیا نی کوردیدا تیکده شکینیت و سهر له نو ی ده ی کاته وه به ئاماژه یه که، ئاماژه یه که بوونی ته و کاره کتسه ره کوردیه ده گۆریتته سهر که یونونه یه کی زمانه وانی، به وهی بوونیکې جیاوازان پیده ناسینیت، بوونی کاره کتسه ریک که له ناو خه یالی زمان و نووسینه وهی شاعیره و ده سگر کردنی گازی ژهراوی دیتته بوون، ته وهش مانایه کی هاودژی ناو دنیا ی کوردیه، مانایه که له ناو تیرامانی شاعیرانه و ته زمونی شیرکۆیی دیتته بوون.

(2)

په یونندی تراژیدیا به خه یالی زمان له ده قی (خاچ و مار و رۆژمییری شاعیری) په یونندی نیوان شاعیر و ئاماژه یه، به وهی رۆژمییری شاعیریک ده نگی شاعیره له ناو ده قدا، ده نگی که سهر تا له گه ل خاچ و مار وه که دوو ئاماژه کۆبوونه ته وه، له ناو ده نگی شاعیر ته و ده نگه له ناو تا که ناستی بیرکرده وهی شاعیر وون ده بییت و زمان له ریگه ی فره ناسته جیاوازه کان بنیاتی گوتاره شاعیره که له ته ستو ده گریت.

زمان ده بیته سینته ری نیوان خاچ و مار، ته و دوو ئاماژه یه ههر یه که یان به ته نه نا نویندرا یه تی زینده گی و تراژیدیا ناکه ن، ههر یه که له دوو ئاماژه یه به ره هم هینه ره وهی هه ردو ناسته که ن، به لآم به ده لاله ت و ره هندی جیاوازه وه.

ته گه رچی ئاماده بوونی خاچ.. به نده به ئاماده بوونی ده نگی شاعیره وه، ته وهش ساتی هاتنه دونیا یه تی، به وهی ژنه مامانیکې دیان وینه ی خاچ له سهر نارچه وانی ده کیشی، ته و وینه یه سه فهری زمانه له ناو یاده وهی شاعیره وه، به وهی نووسین ده بییت به گه رانه وه بۆ ته زمونی منالی له ریگه ی رۆژمییره وه، خه یالی منال و خه یالی شاعیر له ناو رۆژمییره که دا که ته ویش خه یالی زمانه یه که ده گرنه وه، له ناو ته و خه یاله دا زمان ده یه و ههر له سهر تا وه به وه ئاشنامان بکات که خاچ ئاماژه یه که له ده ره وهی ئیراده ی شاعیره وه دیت، به لآم ته و ئاماژه یه لای ژنه مامانه که هه لگری ده لاله تی زینده گی، به جیاوازه له ده لاله تی هه مان ئاماژه لای ههر یه که له منالی ناو ده که ودا یه که ته وانی تر، به لآم له گه ل ته وه شدا ده بی ته و نه که یین که خاچ زینده گی و ئومیدیک له گه ل خۆی دینیت، ئومیدیک بی ته وهی ئیراده ی خودی له سهر بییت، ته و ساته وه خته ئیمه ده که وینه به رده م پرۆسه یه که له ده ره وهی ئیراده مانه وه و هیواده خوازین که به و ده ره نجامه "نیتجه" یه کۆتایی نه یه ت، به وهی چون له دایک بوون به ویستی ئیمه نیسه، ئاواش مردن و کۆتایی له ده ره وهی ئیراده مانه وه یه، به لآم خاچ نایه لیت له و سهر تایه وه به و جو ره بیرکرده وانه سهر قال بین، چونکه گه وره بوونی شاعیر.. گه وره بوونی خاچه، ته وهش په یونندی به وه وه هه یه که په یونندی نیوان شاعیر و خاچ په یوه سته به به رز بوونه وه و دابه زینی هه ردو وکیانه وه، به مانایه کی تر هیزی ژیان و وینا کردنې تراژیدیا هیزیکه بۆ به رده وامی به وهی ووزه له یه کتری و ده گرنه وه، بۆیه ته وه مهرگ نیه دیت، به لکو ژیا نه، به لآم ژیا نیک پر یه تی له تراژیدیا، تراژیدیا له ریگه ی ژیا ن خۆی نمایشت ده کات، ته وهش واده کات خاچ به ته نه نا هه لگری تا که ده لاله تیک نه بییت، هینده ی بییت به ئاماژه یه کی فره ده لاله تی.

ته و فاکتسه ره ی له پشت ته و تراژیدیا بوونه ی ژیا نه، ته وه زمانه، زمانه وینای تراژیدیا ده کاته وه، نه که له به رته وهی شاعیر خۆی ده داته ده ست زمان، و له ریگه یه وه ده چیتته سهر جه وه ره و ناوه خنی زمانه وه.

"اگه یشتیتته سهر ترۆپکی ئەم(زمان)ه

په شه بات کرد به جۆلانه" 5

به لکو ئەوه یان ههولتیکی دهسپیکه بۆ کرانهوه به روی فره دهلالهتیهوه، بهلام ئەوهی میژووی زمان و تراژیدیا بهیهک هاو واتاده کاتهوه، ئەوه دهگهڕیتتهوه بۆ"تۆ کۆترین ناگردانی ئەم(زمان)ه بهرده نوێژی" 15

شاعیر چۆن دهنگی خۆی له ناو زماندا دهتوێنیتتهوه، به ههمان شیوهش خود تینکه ئی دهنگه کانی تر ده بیئت، به وهش دهنگی "من" له ناو ئەو میژوهدا به ته نهها وهك دهنگی تانک نایه نه ناو کۆ، به لکو دهنگی "ئیمه" گومانیتکی تر ده خاته ناو روانینمان، به وهی ته گهر بوونی مامانیتکی غهیره ناین به ئیمه وهك گوناھیتك سهیر بکهین، دواجار میژووی ئیمه.. میژووی گوناھباربوونه له ناو درێژ بوونهوهی ناینه کان.

ئهو گهرا نه وهیه بۆ گوناھباربوون فراوانبوونی ناسۆکانی تراژیدیا یه، بهلام تاجه ند ئەو تراژیدیا یه وینه یه کی مه ترسیداره له ناو بپرکدرنه وهی کوردی، ئەوه یان به ناگا هینانه وهی خوێنهره له ناو ده قدا.

ناگایی خوینهر له پینتاو تینکشکاندن تاکه دهلالهتی و سهر له نوێ بارگاری کردنه وهی به ناماژه به دهلالهتی جیاوازه وه، ده بیئت به یه کیك له میکانیزمی به شداری کردن له ناو ده قدا، ئەوهش پرۆسه ی سهر له نوێی نووسینه، به ناگا هینانی ناگایی خوینهر هینانی خوینهره بۆ ناو رووبه ری فره جه مسهری، به وهی خاچ ئەو دهلالهتی ژبان به جی دیلی و له ناو سروشتدا دهلالهتی هه ره شه کردن له ژبان به ره هم دینیتتهوه، ئەوهش شاخه خاچینکی سووره له ته م، ئەو شاخه ته نهها هه ره شه نیه له کوشتنی دهلالهتی پیشووی خاچ، به لکو بهر له هه موو شتیك کۆترکردنی نیگایه، به وهش پرۆسه ی بینین ده بیی به پرۆسه ی به خاچ بوونه وه، چونکه دواتر له ناو خه ونی دایکیش کاتی خاچ بوونی نییه، به لام ناماژه ی تر هه یه که هه مان وه یفه ده بینن ته ویش "مار" ه، ئەو ناماژه یه له ده ره وهی خه ونیش دیتته وه له گه ل خاچ به شداری دهلالهتی یه کتری ده کهن، له هه سر شویتیک هه ری که له ناماژه کان توانا کانی وه ستا، ئەوه ته ویتر بۆی ته واره ده کات، به مانای ته وهی که مار ته نهها دهلالهتی مردن وه ناگرتیت، به لکو "خاچ، مار، شاعیر" به هه رسیکیان ده بنه ته واکه ری وینه ی ئەو رۆژمیتره.

"من خاچی مار تیتالام

من نه فره تیتکی یه زدانیم

من سی بزما ری روا م" 20

ئیمه له ناو ئەو وینه یه دا پرۆسه ی له خاچدانی شاعیر پکی مار تیتالام ده بینن، ئەگهر ئەو وینه یه له خویندنه وهی یه که میدا گریمانه یه کی ناینی له سهر خۆی بکاته وه ده لێن، له خاچدانی مه سیح دهنگی پیغه مبه ریک بوو، دواجار به یه زدان ده لیت "خوایه بۆیه ته نهها به جیت هیشتم" به لام له خاچدانی شاعیره مار تیتالامه که ی ئیمه، که شاعیر پکی منالام هه رگیز وهك مه سیح بیرنا کاته وه به وهی ترسی له مانه وهی ته نیایی بیئت، به لکو منالام له خاچ دراوه که ئەو ترسه ده گۆریت به پرسیار، پرسیار کردن له باوک، که له بنه رته دا پرسیاره له ده سه لاتی ناینی و کۆمه لایه تی، که رووبه ری کام له ده سه لاته کان فراواتره.

ئهو گهر ده سه لاته کانی ئەو دنیا یه توانای رۆلی نوینه رایه تی کردنیان هه بیئت، نایا ئەو ده سه لاتانه توانای ئەوه یان هه یه ئەوی له خاچدراو بیه نه لای خوا؟ کاتی وه لامه کان هه یچ لۆژیک و بنه مایه کیان نابیئت، ئەو ساته ئەو وینه یه دهلالهتی ناینی تیک ده شکیتیت و به ره وه ره هندی زمانه وانی و فیکری تر ده ورات.

دیاره ئەو وینه له چاچ دراوه وهك ناماژه مان بۆ کرد منالیکه، منالیکه که پرسیاره کانی ده کۆریت، ئەوهش گهرا نه وهیه بۆ چه مکه ی تراژیدیا، به وهی ئیمه نابیئت له وپوه سهیری تراژیدیا ی کوردی بکه ین که ئیمه دواتر له سهر ئەزمونه کانی تری شیکۆ دیننه وه سه ری، به لکو تراژیدیا لیره وه ده ست پیده کات کاتی خه یالی زمان له ناو منالدا ده کۆریت، به وهی نهك هه ره وه لامیککی شیای پینادریتته وه، به لکو پرۆسه ی پرسیارکردنیش له لای بیمانا ده که ویتته وه.

کوشتنی پرسیار.. ده سپیک و سه ره تای میژووی تراژیدیا ی ئیمه یه، تراژیدیا هه ره ئەوه نییه به سه ر قوربانیه کانی مردندا بووه ستین، به لکو کوشتنی پرسیار.. کوشتنی چه مکی ژبان و بنیاتنانه وهی مردنه، ئەوهش رووبه ریکی تری ئەزمونی شیکۆیی ده خاته ناو پرۆسه ی خه یالی زمان، نهك له سه ر ناستی یاده وهی شاعیر و خودیتی زمان، وهك له وه ئەزمونه دا ده بینن، به لکو له (گۆرستانی چراکان) دا ئەو خه یاله له ناو تراژیدیا وه وینای هه ردوو چه مکی ژبان و مردن ده کاته وه، ئەوهش ده قیکه بۆ نووسینه وهی تراژیدیا، سه فه ریکه له خودگه ریتی شاعیره وه له ناو (خاچ و مارو رۆژ ژمیتری شاعیر) ده ست پیده کات و دواتر له ناو چه مکی تراژیدیا ی خوده وه به ره وه تراژیدیا ی ئیمه ده جیت، ئەو سه فه ری تراژیدیا یه له و دیو (گۆرستانی چراکان) به ره وه چه مکیککی تر ده مانبات که ته ویش نه "من" و نه "ئیمه" یشه به لکو نوووسینه وه و وینا کردنه وهی دنیا یه کی نادیا ری "ئه ویتر" ی قوربانیه، به لام نهك له ناو سه فه ری مه رگدا، به لکو سه فه ری عومه ری خاوه ده بیئت به سه فه ری زینده گی له پینا و گهرا ن به دوا ی ژباندا.

(3)

په یه ونه دی نیوان ناسته جیاوازه کانی دهنگ و نووسینه وهی تراژیدیا په یه وه سه ته به و که لینه شارا وه یه ده که ویتته نیوان په یه ونه دی نیوان خوینهره وه، که نایا خوینهره تاجه ند ناما ده بوونی ده بیئت بۆ نوووسینه وهی ئەو که لینه ی که به نه نوووسرا وه یی ماره ته وه؟ ئەوهش به ته نیای پرۆسه یه که نییه بۆ قسه کردن له سیستی و تراوی دهق به لکو ته و که لینه په یه وه سه ته به بۆ شایه که له به ره نجامی سیستی و تراوه مه مووده نگه کان پارێزگاری له یه که ی دهنگی ده کهن، به لام له بنه رته دا دهنگ خاوه نی چه ندین ناستی جیاوازه، سیستی ریکخه ره و ناستانه ی یه ک خستوه، له نووسینه وهی تراژیدیا دا ئیمه ده قیکمان هه یه هه لگه ری مانا کانی مه رگه، کاتی خوینهره ده یه وهی به شداری له نووسینه وهی ئەو که لینه بکات، ئەو ساته ته ئو لیکر دهنه وهی سهر له نوێی زمانی شیعریه، ره خنه گرتنه وه یه له سپتته ری زمانی دهق وه لوه شان دهنه وهی ئەو زمانه یه له ناو رووبه ریکی ره خنه یی که چه مکی بو نیاد به ته واوی تیک بشکیتیت، بو نیاد له و رووبه ره هه لگه ری ناستی به زکردنه وه نییه بۆ دیدیکی بالا، به لکو بو نیاد ده گه ریندریتته وه ئەو ده و خه ی که ته نیا

دهنگيکه بۆده برين، ئەو کاتە وەزيفەى زمان دەبیت بەپەيوەندى نىوان نووسين ومەرگ، دوانى رەخنەبى دەيویت لەو زەمەنە بدویت کە (شیرکۆ بیکەس) پەيوەندى شيعيرى خۆى لەرنگەى نووسينهوه دەبەستیتەوه بەمەرگهوه کە تراژیدىای ئەنقالە، ئەوى ئەوپەيوەندى بەيەك دەگەيه نیت زمانە لەرنگەى کۆدى ریکخەرەه و لڤەدات بەرووبە ریکى زمانان ناشنا بکات کە گەرانى شاعيرەتەى خودە، بەوى مەرگ دەبیت بە دیدیک وشاعير لەروانى خۆیەو و پێتای سەرلەنوێ رابردو دەکاتەوه، ئەوشە توانەوى شاعيرە لەناو زماندا، هەر بۆیە زمان لەرنگەى نووسينهوهى خۆى نایەت پروداو بمریت، بەلکو لەبەرەنجامى دوانى لەمەرگ، چەمكى مەرگ بەرەو ئاستى نەمربوون دەبات، نەمربوونى مەرگ رووبە ریکى سیماتىکى دەست نیشان دەکات، رووبە ریک پەيوەندى بە زەنیهتەى شاعيرەو نامیتى، بەلکو رووبە ریک لەنیو پانتایى زمان بنیات دەنیت، ئەویش "گۆرستانى چراکان"ە.

هەلۆەشان دەتەوى ئەوانو نیشانە مانای طەرانی و تەبویە سانی بەرلەهاتنى زمان، مەبەست لەو ساتەو ختەبە زمان لەناو ترۆسەى نووسینەو هەلۆى نووسینەو تەبویە سانی رۆبەر و ئاتایە شيعيرە کان تەدابوو، هەر بۆیە کاتیک ئەوانا و نائەبەر بۆ سەر دوو بوونى، کە ئەبویە (طۆرستان) (ضرا) بۆ، دەبۆ ئەبۆ نووبادە کە هەلۆى مانایە کى دەست نیشان کراو هەلۆە شینینەو تەلۆە سانی خۆى دەواتر لەناو سباقى خۆى دەواتر لەناو سباقە شيعيرە کە سەقیرى بکەن، بۆ (طۆرستان) نەبەر بۆ شۆبەبیت کە مردوو کان تەبۆ نەبۆت (ضرا) (ش دلالات بىت بو رۇشناي، ئەو تەلۆە سانی رستەدا وک مانا و تراو کەى دەبۆ بەلۆ طۆرناو ضراکان ناوى بقرين، بەلام لە سباقى شيعيردا تارادەبۆ کى زۆر لەو مانایە دور دەگەوینەو تەبۆ رۆ رەهەندىکى تری شيعيرى دەضين، ئەویش ئەبۆ سەبە سانی هەنووکەى شيعيرى بەوى دق دەبیت بە طۆرستان ئەو جەستە وون بوانەى کە طۆر ریکان نىبەدق زمان دەکاتەو تەبۆرى ئەوان وک ضون زمانىش دوا جار دق دەکات بە طۆرى ضراوون بوو کان، ئەو تەبۆرەندى ئەل طۆر کراو تەبۆرەندى خەتە خەتە خەتەى زمان لەرێلە سىستى فرەتاسى طۆرانی و تەبۆرەن (طۆرستان) بۆ ئەوان بنیات دەبیت، مالىک بۆ ئەو ضرايانەى کە لەناو دەقدا حویان بەشدارى لە بنیاتان مالدە کەن، ئەو مالىکى دەیکەن بە دوامە تر لۆلەى حویان و ناوى دەنسىن (طۆرستان ضراکان) ئەوانا و نائەبەر بۆ شوناسى دقە کەش ئەبۆ تەبۆرەندى بەکۆى ئەو مێدوو هەتەبە کە شاعير جەستەى خۆى وک جەستەى قوربان سەبەدە کات، ئەو دقەبەدە قوربى خودى شاعير نایەت ناو زمان، بەلکو یادەو قوربان دەکات بە مێدوو هەمووان لەناو بيشاندا یادەو قوربى شاعير تیکەتەبۆ مێدوو و تەبۆرەندى سەبە بەتۆخى لە دایک بووى زمان، ئەو ساتەى زمان طۆرستان دەنووسیتەو، زەمەن لە دایک بوونى ئەو، زەمەن نیکەبە کسانەبە زەمەن هەموو ضراکان تر. من بەشۆن ئىسک و شرووسکە کاسە سەرمە

من بەشۆن خۆمەتە گەریم" 20

بۆیە زمان لە گەرانى بەدوای قوربانیه کان، چەندە گەرانى شاعيرە بەدوای خۆى هیندەش ئەو گەرانە هەو لیکى تر بە شوناسى زمان، زمان هەموو تەو دەسەلاتە لە شاعير دەسە نیتەوه، کۆمە لە دەنگيک لە شۆبەبیت و لە چەند ناستىکى جیاوازدا سىستى دەلالى بەرەم دینن، بۆیە ئەو گەرانە دەسپیکدا زمان دەنگى هەموان بىت، ئەو دواتر دەنگى (کالتى) دەپەوى ئەو یادەو هەر یە لەسەر خۆیدا چرېکاتەوه

"من ژينىکى خەلکى (زینانە) م ناوم (کالتى) یە" 30 شاعير پرسیارىکى نىبە، چونکە دەنگى کالتى دیتەو پرسیارى خۆى ئاراستەى ئەو زەمەنە هەنووکە بىبەى نووسين دەکات، بەوى ئەو چۆن رابردوومان بۆ بگێریتەوه لە کاتیکدا ئەو لکراسى خۆى و دایکى و هەموو ژنە کانى مێژووى کۆن و نویمان "بەبیش دەمى قافلەى زىلە کانەوه هەلێان ئەواسين" 44،

بۆیە پرسیارى کالتى پرسیارىکە لە تراژیدىایە کى بۆینە، تراژیدىایە ک جگە لە دەستە وەسان بوون لە بەرامبەر پرسیارىدا شتیکى ترمان پێنايت، گێرانەوه لەسەر دەنگى کالتى بۆخۆى جۆرکى تر لە ناو مێدوبى و شۆبەبە کە لە بێمانایى، بەوى قیزو زریکە نەدە گێرد رینەوه نەدە نووسرینەوه، عەرەر ئەو بىبانەى دەبۆ بە شوناسى قوربانى، شوناسیک لە توانای مۆرە کان نىبە بىخوینەوه، بەلکو دەبۆ بىبان لەرنگەى خۆل و چالە کانیه و بىخوینیتەوه، بیدەنگى شیرکۆ لە بەرامبەر تەو دەنگەى کالتى قەبو لکردن و هاو رابوونە لەتەک ئەو راستىبە کە مۆرە لە بەرامبەر تاونىکى وادان تاونیت هېچ بلیت، تەنانەت قسە کردن لەو کارەنە کە مۆرە تەنانەت بۆ یەزدانىش تەنایامایە پرسیارە.

"ئەبى خودا خۆى رۆژى سەرمان لىبداو

پیمان بلتەو رۆژى حەشرە چۆن روويدا؟! " 46

لە بەرامبەر تەو دە زمان بۆتەوى لە ناوتاک رەهەندى مانا و سىستىکى داخراو بۆدق بەرەم نەهینیت، ئەو زمان لە ناوتاستى دەنگى جیاوازدا بەشدارى لە سىستى گێرانەوه دەکات بۆیە هەر یە کە لە "دەحام وشاعيرىکى گەنج و حەيران بىس" گێرانەوه ی روودا و لە لایان پەيوەستەبەوه سەستە جیاواز و رەهەندەتە خلاقىبە هەر یەك لەوان لە ناوساتەوه ختە رووداوه دەژين، بۆیە پرسیارىکى کە لە ناوتاستە کانى گێرانەوه دەبن بە پرسیارى خوینەر. پرسیارىکى کە بەشدارى لە نووسينهوهى مانا و رەهەندەتە خلاقىبە کەى خوینەر بکات لە ساتەوه ختە رووداوه تراژیدىبە، ئەویش ئەو یە: خودا لە کویتە؟ تايأ خودا خەسلەتى بیدەنگى لە ناوتە و تانوانە هەلڤە بۆ تريت؟ چونکە لە بەرەنجامى گێرانەوه نووسينى شيعيرى شاعيرە گەنجە کە دەپرسين، بۆچى یەزدان لە تانوانە کە نایە تە دەنگ؟ تايأ وەك شاعيرە گەنجە کە دەنووسیت دەشى بەو حەقیقەتە بگەین کە خودا و حەقیقەت دوو بونىبە نووستوى ناو رووداوه کەن؟ کە تەو یان جگە لە گومايتىکى گەرەوى خویندەوه ناچیتە ناو هېچ ناوکۆبىبە کى خویندەوه، چونکە دوا جار تەو گومانەش دەگەریتەوه ناو گێرانەوه کاتى دایکى بە کىک لە قوربانیه کان دەپەوى ساواکەى لە مردن رزگار بکات، تەو رزگار کردنە بۆ گێرەوه جگە لە خۆه لڤە تە تاندىک هېچى تر نىبە.

"بۆکۆى دایە؟! بۆکۆبى تەبەى؟

بۆتەشکەوتى! بۆبىن بەردى بۆلای خودا!

بەلام دایە ئەوان لە هەموو شۆبەبیتکان! " 96

بەدوای تەو رووداوه تىدبى زمان دەچیتە ناستىکەوه و توانای زمان توانای خولقاندنەوهى بى سنور ناوتاک دەبیت چونکە چەندە لە ناو زەمەنى رووداوه ژينیت هیندەش دەسبەردارى یادەو رىبى خۆى ناییت، یادەو هەرى تەتەوه و تەزەمۆنە شيعيرەدا دەبیت بە شوناسى زمان، تىدبى شتیک نامینیت زمان دەسەلاتى بەسەردانە بشکیت، ئەو یان بەتەنیا توانای زمان نىبە بەلکو تراژیدىایە کە لە گەل خۆیدا هەلگىبە هەموو گریمانەوتە گەریتە، تەگەر پرسیارى سەرە کى خوینەر لە زمان تەو بىت کە لە گەل تراژیدىایە کى لەم چەشنەدا چۆن توانا کانى زمان سست نابن و کۆتایان نایەت؟ ئەو پىوستە تەو ورون نە کەین کە گەرانەوه بۆ تانوانە زەلیبە کانى زمان پەيوەستەبە فرەتاسى گێرانەوه کان، هەر بۆیە گەرانەوهى

مامه ریشه وه ک سیمبولیک شیعری و مانه وهی نه ته وه، سیمبولیک په یوه سته به نومیدی نیمه له نا تراژیدیا دا کاتی سیمبولیکمان ه بیته ته وساته مانای وایه زمان توانا کانی خوی فراوان ده کاتی له پیناوه موئه ته سته م وگرفتنه ی ده که ویتته به رده می، ته وهش خالی نیسه له ورا بردوهی که بو به فاکته ریکه سهره کی بوله پشت وه ستانی ته و روداوه، شوین له وگه رانه وه یه وهک شاهیدیک سهره کریت شاهیدیک که دروناکات، جگه له وه ته وگومانه له هاتنه وه په یوه سته به کوی ته و روداوهی که به رهم هینه ری تراژیدیا یه، ده شی ته وه ته نها دنگیک ناوده که نه بیته به لکو دنگی شاعریه تی شیرکوش بیت وگومانه کانی خوینه ریش له میژوو بره وینیتته وه و پیمان بللی، که داره نارود و وچاوی کویری کانی تیشکی بوبگه ریتته وه نیدیی ته و بونه گه ریتته وه، ته وگه رانه وه یه به ته نیالای شیرکوپه یوه ندیی نیسه به وزه مه نه ی که نه نفالی تیا روده دات به لکو گه رانه وه یه که له گه ل کوتایی و مه رگی جه لاد نیدیی ده شی ته و بونه به د بگه ریتته وه، ته و وینا کردنه بوزمان ه لگری ته وگوتاره شیعریه یه که شیرکوله دهر به ندی په پولسه دازمان به ره و دو ناست سهرقالی ده کات ته و انیش ناستی یه که م "زمانی شاعری بوزخود" ناستی دوو میس په یوه سته به "گوتاری شیعری بوزخود" بویه له وینا کردنه بوزمان شیرکوله یه وی پیمان بللی نیدیی سهرده می کوتایی تراژیدیا گه وره کان و نومیدی نیمه یه بوزمان، به لام نومیدی مانای وانیسه ده سبه رداری رابردو وین به لکو بونه وهی له نیستادا بین ده بیته بیده نگی له رابردونه که ین، ته وچه نده تیلتیزامیک ته خلاقیه هیندهش دهر گایه کی تره بونه دواندن زه مه نی هه نو که بیمان

"ته وهی یه ک قسه ی کردی"

بونه م هزلو کوستی غه دهر

من سه د په یقی خوشه ویستی

بونه نیرم

به لام ته گه ر خودا وند و پیغه مبه رو

یه زدانیش بی

خوی لادایی له بیینم

نه ته بیینم و

نه من گویشی بوزانه گرم" 70

ته گه رته وه یان په یوه ست بیت به وگوتاره شیعریه ی شاعریه لگریه تی ته و ناستی جیاوازی دنگ له نا و زمان ته و باره دهر ونیه ی سهر با زمان بوزینه د کات که ته ویش به شیک تره له نا و تراژیدیا ته و یان بیگوانهی سهر با نیسه به لکو هه ستیکه بونه وهی نه مریت ده بی بکوژیت، ته وهش په یوه ندی به ناستی تینه گه یشتنی سهر بازه که دوا جارسیفاتی جه لادیش پیده به خشریت، ته وهش له نا و زماندا ناستیک تره بونوسینه وهی مانا کانی تراژیدیا، به لام نووسینیک پیوستی به وه هیه توانای هریه که له دنگه کان له یه ک جیا بکاته وه، ته گه رچی دوا جاربه هه موویان دهنه به رهم هینه ری گوتاری (گورستانی چراکان) به لام ته وگوتاره له نا و سیستیمیکي اماژه کاری زماندایه که خاوه نی چه ندین دنگ و کاره کتیری جیاوازه، وهک چون دنگی شاعری به دوا ی گیرانه وهی دنگه کان، دیتته گوویه لام دنگه کانی تره دنگی یاده وهی خوی سهر د کات، که ناتوانی ده سبه رداری دنگه کان بیت، هه ربویه ته و گورستانه چه نده په یوه ندی دنگه کانه، هیبندش گورستانی که بونه دنگه زیندوه کانیش، دوا جارته وه زیندوه کان به شیک تری ته وگورستانه پیک دینن.

"بیره پریره له سه ما له بالیت و

له هه لفرینی گورانی و

له نیشتنه وهی کوتری ماچ و

که چی من هیشتا هه لالم

"ئاخر چیکه م! من قافله ی به ره و خوارو

"کاتی" م تیا یه" 151

هه ربویه ده ق تاساته وه ختی نووسینه وهی دوا دیر له نا و حه یراندا خوی نوقمی نیوخه ونی گه رانه وهی گوله کانی بیابان ده کات ته وگولانه ی چاوه روانی ته وه بوون له به رده م هه لیزاردنی جه لاد خودا موعجیزه به ک دروست بکات و که چی ته و ده قه له نا و ته و نا و نومیدی چراونه کاند تراژیدیا ده کاته وه حه سرت و نومیدی کی نیوخه یران، ته وهش به ونا ره یه که چراکان دهنه وه به شیک سهره کی نیو کلتورمان یان دهنه وه نویترین حیکایه تی کوردیی حیکایه تیک ده بیته له گورستانی چراکاندایینووسینه وه.

پروسه ی نووسینه وه نووسنه له نیوان خود و زمان، ته وهش تیروانینیکی شاعریانه یه که ته نها شاعریه به و شیوه یه ده بیینیت، وهک له روانینی بوز عومهری خاوره ده بیین خه یالی زمان وینای دنیا یه کی جیاوازه ده کات.

(4)

نووسینه وهی په یوه ندی نیوان خود و زمان نووسینه وهی مانای نه نووسراوه، به وهی به زمان هاتنی خود دوو بونیاد ده که ونه پرپروسه ی هارمونی که ناویان ده بین به (زمانی خود) و (خودی زمان)، هه ریه ک له و دانه به شداری له نووسینه وهی ته ویت ده کات، نووسین کومه لیک اماژه له نا و خود و زمان به رهم دینیت، ته و به رهم هینانه له سه ر ناستی ده قدا ده بیته وه به نووسینه وهی مانا، مانا له و پرپروسه یه دا دیدیکی ته با نیه بوزده ق، به لکو مانا هه لگری ره هندیکی اماژه کاری زمانه، به وهی خود له روانینی

نهستی زمانه وه مانای نووسيوتهوه، کاتي ده که وینه بهردم دهقی (عومهری خاور دنيا ته گهړې و، په پوله شيعر ته نووسی و، گازی ژهراویش دهسگير ته کړې) ده بېنېن ته و تېگه یشتنه ی سهره وه رووبه رووی جیهانیکي ترمان ده کاته وه، جیهانی ته و دیو مردنی کاره کتريک که هه ریه که له خود و زمان و پینایان کردوه، نه که له بهرته وه ی ټیمه له ناو ده قیکدا هه لگريی مانای ناته باو ناديارين، نه خیر به لکو هه له سهره تاوه رووبه رووی تراژیديای هاوژ ده بېنېن وه، خه یالی زمان تراژیدیا ده گوریت به سه فوری قوربانی بۆ نیو دنيا یه که نووسین بنیاتی ده نیت، بۆته وه ی مانایه کی نوی که په یوه ندی به زمه نی هه نو که یان هه بیت به تراژیدیا وه بیه خشیت، عومهری خاور له ناو خه یالی زماندا دیت سه فو به هه موو جیهان ده کات، تاوه کو یاده وری خوی و پینج هه زار په پوله نه کریتته دهره وه به لکو له نیوان خوی و په پوله قه سیده یه که دینیتسه بوون بۆته وه ی بچنه دیداری گازی ژهراوی که له ناو بهرمیلیک دهسگير کراوه، ته و ژله کردنه وه یه له جه للا هه لیکي زمانه بۆ قسه کردن له داهاتوو بهری قسه کردن له رابردوو لاوانه وه نیه به سه ر برینه کانی یاده وری، به لکو گه رانه وه قسه کردنه وه هه میشه یی یاده وریه به وه ی چوون رابردوو ده که ینه وه به شیک له داهاتوو، به مانایه کی تر یو ته وه ی له تراژیدیا بدوین پیوسته له خه یالی زمانه وه قسه له تراژیدیا بکه یین، به تاییه ت له و ده قه دا کاتي ده بېنېن ناو نیشان هه لگريی سی ناماژهی زمانه وانیه، (گه رانی عومهری خاور) و (پروسه ی نووسینه وه ی شيعر له لایان په پوله) و (دهسگير کردنی گازی ژهراوی).

گه ران و نووسین و دهسگير کردن سی ناماژن که تیایدا ده بن به گوتاریکی جیاواز بۆ ناو نیشان، ناماژه تیکشکاندن ی ره هنده واقیعه که یه و له ناو ره هندی ده لالی زمان بنیاتی ده نیتسه وه، مردنی خاور مردنیکه بۆ شیرکۆ بیکه س ده بیتته دهره وه کردن بۆ ناو جیهانیک که شیرکۆ په یوه ندی به ساته و ختی زینده گی ته و نیه، به لکو زینده گی په یوه ندی به زمه نی دوا ی خاوره، نه وه ش زینده گی و خه یالی زمانه، زمانیکي جیاواز که ژیان له ناو خوی حه شار ده دات، نه که وه که نه وه ی هه بوو، به لکو وه که نه وه ی خوی گه شه ی پیده دات

"ته مه ی هچ که سی نایینی"

له خوم زیاتر"

ته ره بېنېنی خوده که شاعر ده بېنیت، بېنیتیک خه یالی زمان به شداری له نووسینه وه ی ده کات، خود کاره کتريی قوربانی به کورپه که ی باوه شیه وه هه لده ستینیتته وه و خه یالی زمانیش به دنیا دا ده یگوریت، ته وه هه زمانه توانای ته وه یه هیه خاوره و کورپه که ی له و گه رانه بکات به

"له ئوستارالیا ته بېنین

بۆته که نغرو باز ته داو

بیچوه که یی له باوه شی و به رسکدایه"

ته و گه رانه نووسینه وه ی قه سیده یه که له ناو ده ق که ته وه شیرکۆ نیه ده نیووسیتته وه، به لکو په پوله ی کاره کتريی ده قه که یه، کاره کتريی کومه لی که بهر له هانتی زمان ته وان به گازی ژهراوی دهرن، نووسینه وه ی ته و قه سیده یه له لایان په پوله وه ده لاله ته له پاکي و جوانی دنيا یه که تیایدا ته نها قوربانی نیه ده خریتته نیو فه زایه کی زمانه وانیه وه، به لکو گازی ژهراوی که ناماژیه بۆ مردن دهسگير ده کریت.

دهسگير کردنی مردن بنیاتانه وه ی ژیا نه له ناو ده قیکدا که هه لگريی تیکشکاندن ی ره مزه کانی نیو دنیا ی ټیمه یه، به ره مزبوونی عومهری خاور تیکده شکی نیت، له و پروسه یه شدا ده یو ی زمان ته و ره مزانه بخته وه نیو سیستمیکي ناماژه کاری، به وه ی سه رله نو ی هه ریه که له ره مزه کان بگه رینیتته وه سه ر یه که یه کی دال، دال که بۆ نیره ر ده بیتته وه ناماژهی زمانه وانی نوی، ناماژیه که هه لگريی ته و ده لاله ته نه بوو که بهر له ده ق بوو به سیمبول.

ته و ده قه له هه لیکي به رده و امدا یه بۆ بنیاتانه وه و شکست پیه پینان به وه ستان، به وه ی به ره مزبوونی ناماژه پیوستی به دؤخیکي تر هه یه، دؤخیک تیایدا هه ریه که له ره مزه کان بارگای بکریتته وه به ده لاله تی نوی، ته وه ش کرانه وه ی زمانه له ناو ره مزدا.

کردنه وه ی سیستمی داخراوی زمان، به ته نها هه لوه شانده وه ی کؤدی ریکخه ر نیه، به لکو بنیاتانه وه ی هه موو ته و ده لاله تانه شه که له ژیا ندا چه مکي قوربانی پیی به خشيوین، بۆیه ته وه ده قه دیت، ثاره زوو کردن له ژیا نی قوربانی ده خاته دؤخی سه فرتیکي هه میشه یی که یاده وریی تیایدا خالی نیه، به لکو ته و سه فره فاکتريی کی سه ر که له پشتیه وه ئیش بکات یاده وریه، به لام یاده وریه که نه بۆته هوی ته وه ی که هه موو ناماژه کان له دؤخیکي نه گوردا بخته نیو ره مزی نه گور، به لکو یاده وری ده بیتته ده نکیک له پینا و خولقاندنه وه ی ناماژهی نوی.